

Felderítők Napja 2025. november 14.

Hagyományainkhoz híven ebben az esztendőben is ünnepélyes keretek között emlékeztünk meg a Felderítők Napjáról és a Felderítők Társasága Egyesület megalakulását eredményező kezdeményezés és eseménysorozat 20. évfordulójáról. Az éves munkatervünkben kiemelt rendezvényként számontartott megemlékezésünkre 2025. november 14-én a Honvéd Kulturális Központ Regiment éttermében került sor.

Az ünnepségen az elnöki megnyitót követően ünnepi beszéd hangzott el, melyet Dr. Magyar István ny. dandártábornok, Egyesületünk Elnökségének tagja tartott. A beszéd részletes áttekintést adott a szakmai ünnepünk jelentőségéről, a megalakulás körülményeiről, és tartalmas elemzésben értékelte a megtett út jelentőségét, a szakmához való kötődés, a szakmai hagyományok megőrzése, a katonai felderítés/hírszerzés elfogadottságának és tekintélye megőrzésének erősítése érdekében végzett, minden tekintetben elismerésre méltó munkát. Külön is hangsúlyozta, hogy e két évtized során Egyesületünk mindvégig megőrizte szakmai jellegét, és elismerésre méltó tekintélyt vívott ki magának a honvédelem ügyét támogató társadalmi és tudományos egyesületek körében.

Az ünnepi beszédet követően elnökünk, Dr. Tömösváry Zsigmond ny. dandártábornok adott tájékoztatást a tárgyévben végzett munkáról.

A rendezvényen – hagyományainkhoz híven – részt vettek családtagok is. A 84 fős létszám minden tekintetben elismerésre méltó. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Vincze Krisztián dandártábornok, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat törzsfőnöke, főigazgató-helyettes és Pánczél Krisztián ezredes, a KNBSZ igazgatója. Az együttműködő partnereink közül a Magyar Hadtudományi Társaságot Prof. Dr. Kis-Benedek József ny. ezredes, a Társaság Nemzetbiztonsági Szakosztályának elnöke, a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetségét Dr. Boda József ny. nb. vezérőrnagy, a Szövetség Tanácsadó Testületének elnöke, a Békefenntartók Bajtársi Egyesületét Nagy Gábor ny. ezredes elnökhelyettes képviselte.

Vincze Krisztián dandártábornok a KNBSZ vezetése nevében köszöntötte a megjelenteket. Méltatta az Egyesület színvonalas tevékenységét, és a főigazgató úr nevében elismeréseket adott át a Felderítők Társasága Egyesület szakmai tevékenységet segítő munkájában kiemelkedő teljesítményt nyújtó tagjainak.

A Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat Felderítők Társasága Egyesület érdekében végzett a Felderítők Napja alkalmából emléktárgyat Csepregi László ny. ezredesnek, elnökségi ny. alezredesnek, Elnökségünk titkárának, Dr. alezredesnek, Egyesületünk alapító és felügyelő bizottsági tagjának, Zsoltész Gábor ny. ezredesnek, Egyesületünk pénzügyi referensének. Ezt követően elnökünk köszönte meg a KNBSZ vezetésének támogatását, valamint köszönő oklevelet és a jubileumi évfordulóra készült emlékérmét adott át Tajti Norbert vezérőrnagy, Vincze Krisztián dandártábornok,

főigazgatója a munkája elismeréséül, adományozott tagunknak, Dávid Ede Mihók Sándor ny.

Pánczél Krisztián ezredes és Dr. Kenedli Tamás ezredes részére. Ugyancsak oklevéllel és emlékéremmel köszönte meg a jelen lévő alapító tagok munkáját.

A rendezvény hivatalos része elnöki zárszóval ért véget.

Az ünnepi megemlékezés hivatalos részét követően ünnepi ebédre került sor, melynek étlapján szerepelt a hagyományos Márton-napi libaleves és libacomb is.

Az ebédet követően vidám hangulatú bajtársi, baráti beszélgetésekre került sor, melynek során tagjaink számos ötlettel járultak hozzá az Egyesület keretein belül végzendő munkánk még eredményesebbé tételéhez. Tanácsaitokat, javaslataitokat ezúton is köszönjük, és megvalósításukban az Elnökség számít cselekvő támogatásokra!

ÜNNEPI BESZÉD A FELDERÍTŐK NAPJA ÉS A FELDERÍTŐK TÁRSASÁGA EGYESÜLET MEGALAKULÁSA 20. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Tagtársaim!

Kedves Vendégeink!

Hölgyeim és Uraim!

Kettős, szívünkhöz közel álló ünnepre gyűltünk ma össze. Rendezvényünkön egyszerre emlékezünk meg jeles ünnepünkről, a Felderítők Napjáról és Egyesületünk megalakítására tett önkéntes kezdeményezés dátuma 20. évfordulójáról.

Megtiszteltetés számomra, hogy ebből az alkalomból én szólhatok Hozzátok.

Fegyvernemi ünnepünkön, ahogy tettük ezt az elmúlt években is, tisztelegve emlékezünk védőszentünk, Szent Márton példaadó személyiségére, azokra a kiváló erényeire, amelyeket magunkra nézve manapság is követendőnek tekinthetünk. Életútja mindannyiunk előtt ismert, egyebek között a korábbi évek ünnepi megemlékezéseiből, köztük Ujházi Lóránd úr érdekesítő, új ismereteket adó előadásából, amelyre – úgy gondolom – szívesen emlékezünk. Ebből a beszédből szeretnék egy rövid, talán mindannyiunk számára ma is fontos bekezdést felidézni.

„Márton jelentős utat járt be, a legendás, pogány elemeket sem nélkülöző életrajzától az askéta szerzetesen, a püspökön keresztül a későbbi katonaszentig. Sok legendás elem, színes kultusz övezi. Olyan, mint Európa maga, amely ugyancsak hosszú utat tett meg a pogányságtól a kereszténységen át a szekuláris társadalomig. Mártonban ezért nemcsak a Katolikus Egyház szentjét, hanem az európai történelmet, Európát, Európa népeit, köztük a szent szülőhelyének jelenlegi lakosait, a magyar embereket is tiszteljük.”

Szent Márton példamutató személyisége mellett ilyenkor emlékeinkből felidéződnek történelmünk legendás felderítői is. Koncz Márton, kuruckori felderítő, vagy Eger várvédő hősei közül Varsányi Imre vagy Vas Miklós, akik Dobó hírszerzőiként, életüket kockáztatva

szerezték információkat a török táborból, vagy juttattak át fontos leveleket, üzeneteket a török táboron át. Egyebek mellett az ő példájukon keresztül tanultuk meg, hogy az arcvonalak mögött, a mélységben végzett felderítőmunka nagy körültekintést, bátorságot igényel és kockázatokkal is jár. Talán ezért is vívtak ki maguknak különleges státuszt és megbecsülést az arcvonalak mögött tevékenykedő, sokszor ejtőernyővel kijuttatott felderítők közösségünkben.

De természetesen a többi felderítési nem hatékony és összehangolt működése is nélkülözhetetlen a teljes felderítési kép felrajzolásához. Különösen napjaink aszimmetrikus kihívásai közepette a mai politikai, biztonságpolitikai és katonatechnikai szempontból is gyorsan változó világban. Egy olyan világban, ahol a korábbi, kölcsönösen elfogadott vagy hallgatólagosan tudomásul vett szabályrendszerre és kiszámíthatóságra épülő világrend felbomlott, és ahol napjainkban a nagyhatalmak egyszerre rivalizáló ellenfelek és bizonyos tekintetben látens partnerei is egymásnak egy új, korábban nem létező nemzetközi kapcsolatrendszerre és befolyási övezetekre épülő világkép felé vezető úton.

Ilyen körülmények között különösen nagy felelősség hárul a ma felderítőire, akiknek magas szintű szakmai tevékenysége elengedhetetlen hazánk és szövetségeseink, Európa biztonságának szavatolásában. Köszöntjük őket ezen a jeles ünnepen bármelyik felderítési nem tagjaiként, bárhol is szolgáljanak, sok sikert, kitartást, éberséget, szakmai objektivitást, katonaszerencsét kívánva felelősségteljes munkájukhoz. A már nyugállományban lévőknek pedig ezen a napon is ismételten megköszönjük odaadott szolgálatukat!

Kegyelettel, emléküket megőrizve gondolunk azokra a bajtársainkra is, akik sajnos már nem lehetnek közöttünk.

Tisztelt Hallgatóim!

Mai felderítő ünnepünk jelentőségét növeli, hogy rendezvényünkön emlékezünk meg a felderítő közösség tagjai által életre hívott Felderítők Társasága Egyesület megalakítására tett kezdeményezés 20. évfordulójáról is.

Ennek kapcsán bocsátsátok meg nekem, ha beszédemben nem az elmúlt 20 év eseményeinek tételes felsorolásával és számbavételével foglalkozom (egyrészt erre lesz majd még alkalom, másrészt előttem ez pontosan ismert), hanem ehelyett mondandómban olyan mozzanatokra térek ki – személyes véleményemnek is hangot adva – melyeket fontosnak érzek megosztani Veletek.

20 év elismerésre méltó időtartam egy Egyesület életében. Úgy gondolom, mi is minden tekintetben büszkén tekinthetünk vissza erre az időszakra.

A mai ünnepi alkalomra készülve feltettem magamnak a kérdést: miért lett/lehetett sikeres Egyesületünk?

Úgy gondolom, azért:

- mert olyan tagok alkotják, akik a katonai felderítés világában magas szakmai elhivatottságról tettek tanúbizonyságot, szoros szakmai és bajtársi összekovácsolt közösségben élték életüket,

igénylik az együttlétet, szívesen, aktívan vesznek részt egyesületünk életében, és saját szempontjukból is hasznosnak ítélik a különböző rendezvényeken történő részvételt;

- mert olyan vezetők vezetik, akik szívügyüknek tekintik az Egyesület életének szervezését, néhányuk alig kisebb odaadással, mint ahogy azt szolgálatuk aktív időszakában tették;
- mert olyan szervezeti élet működik az Egyesületnél, amely elismerést vívott ki a honvédelem ügyét támogató társadalmi szervezetek körében;
- mert az évek során olyan kölcsönösen előnyös partnerkapcsolatokat építettünk ki, amelyek növelték és magas szintre emelték Egyesületünk presztízsét;
- és végül – de nem utolsósorban – mert mindvégig olyan anyaszerkezetet tudhattunk magunk mögött, amely mindenkor hatékonyan segítette/segíti munkánkat, és az Egyesületünkben folyó munkát szakmai értéknek tekinti.

A 20 évet áttekintve mai nehézségünket legfőképpen az okozza, hogy ezalatt az idő alatt, sajnos, mi is 20 évvel idősebbek lettünk. Nehezebben mozdulunk, kétszer is meggondoljuk, hogy elinduljunk-e valahová, néha ugyan botra támaszkodva, de a régi csillogással szemünkben. Minden több időt igényel és kicsit körülményesebb is, mint korábban.

Sokan közülünk megmaradt energiájukat az adott év két legfontosabb rendezvényére, a beszámoló közgyűlésre és a felderítők ünnepére tartalékolják. Ezek az alkalmak ezért is kivételes ünnepek számunkra. Újra látni volt kollégákat, egykori parancsnokainkat, vezetőinket, találkozni, beszélgetni a „régiekkel”, feleleveníteni emlékeket, meglapogatni egymás hátát, együtt ünnepelni a még aktívakkal mindig felemelő dolog és a bajtársi összetartozás megható megnyilvánulása. Ez teszi igazán élővé és bensőséggé a mai kettős ünnepet is.

Elnökünk kezdettől fogva Dr. Tömösváry Zsigmond ny. dandártábornok, aki kiemelkedő elkötelezettséggel, odaadással, precizitással, fejlett szakmai és diplomáciai érzéssel vezette/vezeti szervezetünket és a mindenkori elnökséget. Mások mellett Neki is köszönhető, hogy Egyesületünk az elmúlt 20 év alatt mindvégig pártpolitika-mentesen, harmonikusan, konfliktusok nélkül tudott működni, s minden partnerünkkel – még a bonyolultabb időszakokban is – konstruktív együttműködést tudott kialakítani. Mindannyiunk nevében köszönjük ezt a munkát, Zsiga! Nyugodtan állíthatom, Nélküled nem ment volna!

És Neked is köszönjük, Ernő, aki ugyancsak 20 éve vezeted szekciódat.

Tisztelt Tagtársaim!

Elnökünk személyét azért is hoztam szóba, mert jövő tavasszal Egyesületünknel tisztújításra, és minden bizonnyal szervezetünk élén generációváltásra is sor kerül majd. Olyan vezetést (elnököt és elnökséget) célszerű választanunk, aki/amely garantálni tudja Egyesületünk eddig végzett munkájának folyamatosságát, megszerzett presztízsének megőrzését, az aktív szervezeti életet, és megőrzi Egyesületünk eddigi méltó helyét a honvédelem ügyét támogató társadalmi szervezetek sorában. Ez, egyebek mellett, csak úgy lehetséges, ha az Egyesület tisztségviselői teljes odaadással dolgoznak ügyeinkért.

Örömteli taglétszámunk utóbbi időszakban tapasztalt bővülése, különösen pedig a még aktív állományúak számának emelkedése. Nem elegendő azonban ez a növekedés, ha nem jár együtt olyan személyek jelentkezésével, akik készek tevékenyen is részt venni szervezeti életünk felpozíciójában. Tegyük továbbra is színessé, mozgalmassá Egyesületünk életét! Legyünk öntevékenyek és kezdeményezők! Találjunk ki olyan, magas látogatottságú programokat, amelyek vonzzák tagjainkat, érdeklődést váltanak ki körükben, és ezekbe egyre nagyobb mértékben vonjuk be a még aktívakat is!

Folytassuk Egyesületünk nyitottságát, építsük tovább partnerkapcsolatainkat!

Ez az Egyesület a miénk! Mi hoztuk létre, mi működtetjük. Kizárólag rajtunk, rajtatok múlik, hogy a jövőben továbbra is egy élő, változatos, színes rendezvényeket ajánló szervezetként, vagy egy stagnáló Egyesületként működik tovább.

Az egyik beszámoló közgyűlésünkön, meghallgatva az elnökség beszámolóját, a KNBSZ egyik akkori főigazgató-helyettese azt mondta, hogy még egy aktív szervezet is megirigyelhetné azt a mozgalmas és gazdag szervezeti életet, amit Egyesületünkönél tapasztalt. Ez mindennél többet jelentő elismerése volt munkánknak.

Maradéktalanul büszkéek lehetünk tagjaink színvonalas tudományos publikációira, a néhányuk által írt, kimagasló szakmai tudást megjelenítő könyvekre, évkönyveinkre és az abban megjelent szakmatörténeti írásokra, köztük a katonadiplomáciai visszaemlékezésekre, különösen pedig *Az én felderítő történetem* c. kiadványra, amely a katonai hírszerzés, felderítés és kémelhárítás centenáriumi évfordulóján látott napvilágot, és tizennégy írást, köztük tíz tagtársunk saját felderítő élményeit tartalmazza.

Egyesületünk a működése során egyfajta ernyőszervezetként sikeresen integrálta a felderítés különböző területein szolgálatot teljesítőket vagy ma is ott dolgozókat, valamint az alapszabályt elfogadó szimpatizánsokat. Az eltelt 20 év alatt, megőrizve eredeti célkitűzéseit, folyamatosan képes volt feladatrendszerének rugalmas változtatásával alkalmazkodni mindenkori működési környezetéhez, a jelentkező igényekhez. Ennek során egyes feladatok fokozatosan háttérbe szorultak, míg mások előtérbe kerültek.

Rendezvényeinket a katonai felderítés és a biztonságpolitika világában szerveztük. Elfogadott célunk volt tagjaink minél szélesebb körének bevonása rendezvényeinkbe előadóként vagy programszervezőként. Emellett igyekeztünk neves külső vendégelőadókat is meghívni közénk, színesítve ezzel programjainkat és demonstrálva nyitottságunkat. Köszönjük mindazoknak, akik meghívásunkra eljöttek hozzánk!

Az eltelt 20 év során különböző programok széles skáláját ajánlottuk fel tagjainknak, akik szívesen és nagyszámban látogatták azokat. A szervezeti élethez kötődő éves beszámoló közgyűlésen kívül minden évben ünnepi rendezvény keretében emlékeztünk meg a Felderítők Napjáról. Együttműködő partnereinkkel, mindenekelőtt a KNBSZ Tudományos Tanácsával, a Nemzeti Közszerzési Egyetemmel és annak Nemzetbiztonsági Intézetével számos tudományos igényű, magas színvonalú és látogatottságú konferenciát szerveztünk, melyek jelentősen emelték Egyesületünk presztízsét. A programpaletta gerincét képező Biztonságpolitikai Klub rendszeres rendezvényeit tagjaink szívesen látogatták, és azoknak

aktív résztvevői voltak. Emellett könyvbemutatók, csapat- és intézménylátogatások, valamint számos más szakmai és kulturális rendezvény színesítette munkánkat.

Az Egyesületünk keretében működő Felügyelő Bizottság, valamint a három szekció – az alapítók eredeti elgondolásának megfelelően, az elnökség irányításával – mindvégig összehangoltan, hatékonyan és harmonikusan működött. Sajnálatos, hogy az utóbbi időben a szociális szekcióban dolgozóknak lett több feladata, de ez is Egyesületünkben a bajtársiasság és az egymás iránti felelősségvállalás példáját erősíti.

Köszönet illeti tagságunkat a 20 év alatt mutatott hűségért és aktivitásért, a különböző funkciókban dolgozó vezető tisztségviselőket pedig odaadó, lelkiismeretes munkájukért! És köszönet azoknak is, akik az eltelt két évtized alatt munkánkat bármilyen formában segítették és támogatták!

Vörösmarty szavait idézve: „Ez jó mulatság, férfimunka volt!”

Éljenek a Felderítők!

Éljen az életre hívása 20. évfordulóját ünneplő Felderítők Társasága Egyesület!

Köszönöm, hogy meghallgattatok!

Dr. Magyar István ny. dandártábornok

KÉPEK

